

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **AD PROPERTY, spol. s r. o.**, so sídlom Stará Vajnorská 11, Bratislava, zastúpenej **Mgr. Viktorom Mišíkom**, advokátom so sídlom Zámocká 1, Bratislava, proti žalovanému **Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozska 32, Bratislava, poštový priečinok 29, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/1221/99/2011 zo 17. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/216/2011-34 zo 17. apríla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/216/2011-34 zo 17. apríla 2012 v napadnutej časti náhrady trov konania **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie vo veci z dôvodu, že po zrušení napadnutého rozhodnutia na základe protestu prokurátora zanikol predmet súdneho prieskumu a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, že žiaden z účastníkov nemá na ňu právo, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu v časti jeho výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa poukazujúc na to, že žalovaný správny orgán svojím konaním, t. j. vydaním nezákonného rozhodnutia a jeho zrušením zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť a z tohto dôvodu vznikol žalobkyňi nárok na náhradu trov, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v identickej veci. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok prvostupňového súdu a priznal žalobkyňi náhradu trov konania v zmysle § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 340,35 Eur –

za 3 úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia, podanie na súd, odvolanie proti výroku o trovách konania): t. j. 2 úkony á 127,15 Eur, 2 x 7,41 Eur (režijný paušál za rok 2011); 34 úkonu z 1/6 výpočtového základu za odvolanie, t. j. 63,58 Eur a 7,63 Eur (režijný paušál za rok 2012) a zaviazal žalovaného uhradiť trovy právneho zastúpenia a trovy konania v prospech bankového účtu právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s § 246c ods. 1 veta druhá OSP), t. j. v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP, v zmysle ktorého opravný prostriedok podľa piatej časti OSP je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti, a ustanovení § 250k OSP, ktoré osobitne upravuje náhradu trov konania v správnom súdnictve, možnosť podať odvolanie zakotvená nie je, najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania proti rozhodnutiu o náhrade trov konania.

Správne súdnictvo upravené v piatej časti OSP v ustanovení § 250k a § 250h ods. 2 za bodkočiarkou rieši otázku náhrady trov konania, avšak nerieši rozhodovanie o trovách konania pri podanom odvolaní voči prvostupňovému súdnemu rozhodnutiu. Na uvedenú situáciu sa v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá OSP, preto možno primerane použiť ustanovenia tretej časti a štvrtej časti OSP. Keďže podľa OSP je odvolanie zásadne prípustné, s výnimkami v zákone presne stanovenými, medzi ktorými sa odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania nenachádza a ustanovenie § 250ja ods. 1 a 2 OSP upravuje iba prípustnosť odvolania pri rozhodovaní vo veci samej, v predmetnom prípade odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania prvostupňového súdneho rozhodnutia treba pripustiť vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 OSP, § 201 OSP a § 202 OSP.

V danej veci predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby žalobkyne z 09. novembra 2011 bola zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č.: SK/1221/99/2011 zo 17. augusta 2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie

Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0371/01/2010 zo dňa 12. októbra 2010, ktorým inšpektorát uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 500 Eur, a to pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 6 v nadväznosti na § 2 písm. n/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Na základe protestu prokurátora boli rozhodnutím žalovaného zo 07. februára 2012 č. SK/1221/99/2010 obidve predchádzajúce rozhodnutia zrušené, čím bol daný zákonný dôvod na zastavenie súdneho konania podľa § 250i ods. 4 veta prvá OSP.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146c ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Pokiaľ dôjde k zastaveniu konania je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej predovšetkým v ustanovení § 146 ods. 2 veta druhá OSP.

Aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP aj v správnom súdnictve dopadá len na také prípady zastavenia konania, v ktorých neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 OSP veta druhá v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodu, že na vec použil nesprávny právny predpis, resp. nesprávne zákonné ustanovenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol však toto nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom napraviť zmenou odvolaním napadnutej časti rozhodnutia, nakoľko

sa v konaní pred krajským súdom vyskytla závažná procesná vada, a to, že krajský súd konal vo veci bez zaplattenia súdneho poplatku.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 11 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplattených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

V preskúmvanej veci ani žalobca ani konanie neboli od plattenia súdneho poplatku oslobodení, a preto žalobcovi spolu s podaním žaloby vznikla poplatková povinnosť v sume 66 Eur (položka 10 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k zákonu o súdnych poplatkoch). Tento súdny poplatok žalobca však nezaplatil a súd ho na jeho zaplattenia ani nevyzval, no napriek tomu bez splnenia jednej zo základných podmienok konania vo veci konal a vydal v nej rozhodnutie.

Toto pochybenie možno odstrániť už len tým, že krajský súd uloží žalobcovi zákonnú poplatkovú povinnosť, ktorá v zmysle zhora uvedeného právneho názoru najvyššieho súdu ovplyvní i výšku náhrady trov konania, keď z citovaného zákonného ustanovenia § 11 ods. 3 veta tretia zákona o súdnych poplatkoch je zrejmé, že poplatkovú povinnosť si žalobca musí splniť, nakoľko v správnom súdnictve sa súdny poplatok vracia iba v dvoch prípadoch, a to v prípade späťvzatia žaloby pred prejednaním veci alebo v prípade zastavenia konania z dôvodu, že účastník nebol riadne zastúpený; teda zastavenie konania z dôvodov daných ustanovením § 250i ods. 4 OSP medzi nimi nie je.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 OSP zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd po vydaní uznesenia o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť súdny poplatok rozhodne znova o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta tretia OSP), súd viazaný zhora vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u o p r a v n ý p r o s t r i e d o k n i e j e p r í p u s t n ý .

V Bratislave 19. júla 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková